

forekommet saa ganske sjeldent, og som vel navnlig hidrører fra Uagtsomhed; men Mulkterne falde alligevel.

A. Sager. Det forekommer mig, at det vilde have været udfelgt, om den høitærede Finantsminister havde meddelt os, hvilke Afgifter der svares af udenlandske Papirer paa del af ham nævnte Steder, nemlig Storbritannien, Frankrig og Nederlandene. Den høitærede Minister har givet os en Stempeltaxt for Belgien og Nordtysklands Vedkommende, og jeg mener nu, at det sammenholdt dermed vilde have været godt, om vi havde faaet at vide, hvorledes de 3 førstnævnte Lande beskattede de udenlandske Papirer, som udbydes til Salg indenfor deres Grændser. Jeg har nu en Tvivl om, hvorvidt den hele Beskatning er heldig, men derom skal jeg ikke for Diebliffet udtale mig videre. — Naar derimod den høitærede Minister med Hensyn til Forhøielsen af Bexlernes Stempelpligt siger i Møtterne, at en saadan Forhøielse synes Handelsomsætningen uden Belvær at maatte kunne bære, saa finder jeg at det ikke er nok til at begrunde denne Mening, at den høitærede Minister har spurgt et Par bankkyndige Mænd derom, thi de have egentlig ikke Midler til at bedømme, hvad Omsætningen kan taale. De modtage til Diskontering de Bexler, som Publikum behøver Penge for, og om disse Bexler ere beskattede med en ringe eller en stor Stempelafgift, er Bankerne uvedkommende. Jeg vilde have sat stor Pris paa om den høitærede Minister havde henvendt sig til Grossererensocietetet. Det er den eneste Autoritet, vi have i merkantile Sager; den er sammensat af Forretningsfolk, der i det Hele ere meget dygtige og hæderlige Mænd, og det vilde være forekommet mig rimeligt, at de vare blevne hørt, forinden man kom med et saa indgribende Forslag, som det dog er, at ville forhøie det Bexelstempel, der omhandles i Stempelovens § 54, fra 16 til 32 St., altsaa til det Dobbelte. Den høitærede Minister har anført, hvilken Afgift der svares af Bexler i de tre førstnævnte Lande, men det forekommer mig, at det vilde have været udfelgt, om han ogsaa havde erlyndiget sig om,

hvorledes Forholdet var i saa Henseende i det Naboland, der ligger os nærmest mod Nord. Der kjender man nemlig aldeles Intet til Bexelstempel, uden forsaavidt en Bexel bliver omvistet og kommer for Retten, hvor den da bliver forsynet med det saakaldte simple Stempel, saa at altsaa Bexler, om ikke de jure saa de facto, ere fuldstændig stempelfri under hele deres Bexelomsætning. Ser jeg nu hen til, at en Bexel paa lidt over 500 Rd. — lad os sige 501 Rd. — der omsættes 4 Gange om Aaret, ifølge det foreliggende Forslag skal betale i Stempelafgift 8 Mark, medens en Panteobligation, som kan vare evig og i det Hele kun meget sjeldent transporteres, kun betaler en Afgift af $\frac{1}{6}$ pSt., saa finder jeg rigtignok, at den førstnævnte Afgift er altfor høj. Der som vi havde Ret til at trække Bexler paa længere Tid end 3 Maaneder, saa vilde Alampen ved den forhøiede Afgift naturligvis formindskes, men da dette ikke er Tilfældet, og da mangfoldige Bexler omsættes jævnligt hele Aaret igjennem, saa forekommer det mig, at Afgiften vil tynge temmelig håardt paa dem, navnlig naar den faar en Forøgelse af 100 pSt., hvorimod der ikke er nogen Forøgelse af Afgiften paa Panteobligationer. Jeg antager heller ikke, at Udbyttet af Forhøielsen vil være af nogen saa overveiende stor Betydning, at jo den høitærede Finantsminister nok maa kunne hjælpe sig med en mindre Afgift. Jeg vil ikke paatage mig at bedømme, hvad Handelsomsætningen kan taale at bære, men jeg vil dog antage, at idetmindste en Nedsættelse i den foreslaaede Afgift vil være hensigtsmæssig. Det er jo forøvrigt en Lov, som jeg formoder høier til samme Slags som den foregaaende, der idag er bleven behandlet, og de Herrer, som overhovedet have med de finantstille Love at gjøre, ville vel altsaa komme til at tage den med (Modsigelse). Det er jo en Skattelov, som altsaa maa tilhøre de nævnte erede Herrer. — Jeg vilde isvrigt ønske, at der ikke var nogen Hindring for at gjøre Stempelmærker til god Betaling overalt; det vilde være en Skillemonn, som var til at transportere, og der vilde gaa saa mange tilspilde af dem Aaret igjennem, at Statskassen godt kunde være tjent